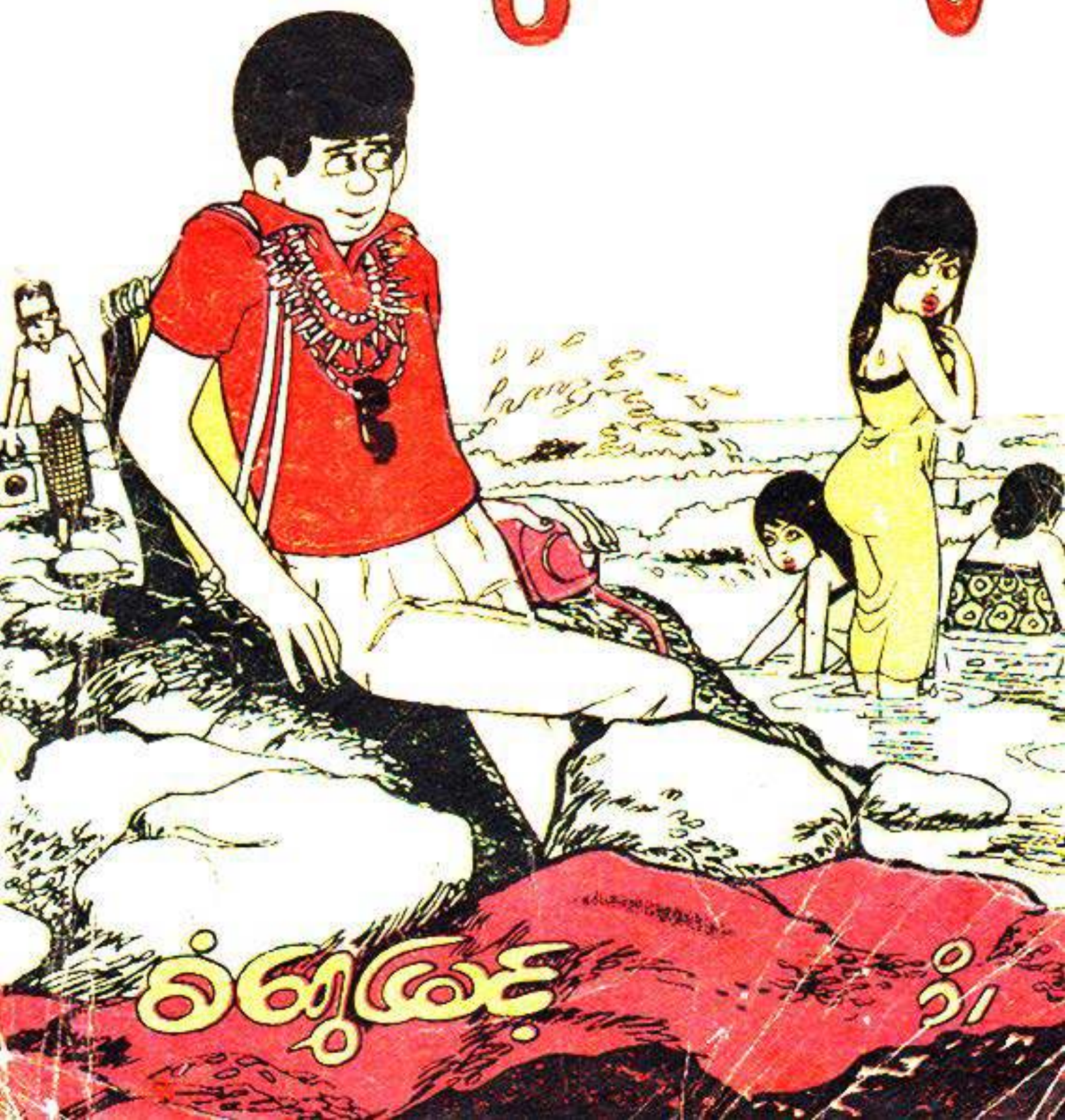

ဝိသုဒ္ဓိ

ဝိသုဒ္ဓိ

၁၁

(ကိုခံရွှေမြင့် ရှင့်

သည်ကနံမယ် အင်္ဂါအပြည့်အစုံကတော့ ချိုသက်ပိုင်ရယ်ပါ
တချို့ကတော့ ခါးပြတ်ပြီးပိုင် . . တဲ့ ပိုင် ဓာကိုတော့ မိတ်ဆက်ခာလို့ပဲ
ယူဆ ယူဆ ကူညီပေးတဲ့ ခာလို့ပဲ သတ်မှတ် သတ်မှတ်၊ အနှောင့်
အယှက်ပေးတယ်လို့ပဲထင်ထင် ဒီလိုပါတဲ့ရှင်

ခုတလော ကိုခံရွှေမြင့် ရေးနေတဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေဟာ မရှိရဘူး
ဒါပေမဲ့ ပိုင်က မကောင်းဘူးရယ်လို့ဆိုလိုတာ ဟုတ်ပူးနော့ . .
အချို့ကြိုက်တဲ့လူ အစပ်ကြိုက်တဲ့သူ - အချဉ်ကြိုက်တဲ့သူ . . . ဒီလိုရှိ
ကြတာကလေး အချို့ကြိုက်တဲ့သူက ချဉ်တာမကောင်းဘူးဆိုတော့
လည်း မပြစ်သေးဘူးပေါ့၊

ဒါပေမယ့် ပိုင်ကတော့ ရယ်ရတာမျိုးပဲ နှစ်သက်တယ်လေ . .
ဒါကြောင့် ရှိရမယ်ထင်တဲ့ ဟောဒီဇာတ်လမ်း ပိုတာကိုပြတ် ဒီလိုနည်း
နဲ့ပြုပြင် ယူမယ်ဆိုရင် ကိုခံရွှေမြင့်အတွက် ဇာတ်လမ်းကောင်း
ကလေး တပုဒ်ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်၊ သည်ဇာတ်လမ်းကတော့
တပေါင်းလမော်တင်ခွန်းဘုရားပွဲတော်ကို ပိုင်ရောက်ခဲ့တယ် အဲဒီမှာ
တွေ့ကြုံဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ ပိုင်ကိုယ်တွေ့ဇာတ်လမ်းကလေးရယ်ပါ . .
ဖတ်ကြည့်ပြီး နှစ်သက်မယ်ဆိုရင် သုံးပေါ့ မင်းသားက ခံရွှေမြင့် ပဲပေါ့။
အပေါင်းအသင်းကတော့ကိုငြိမ်းမောင်တို့အုပ်စု . . အဲမင်းသမီးကို
ပိုင်လို့သုံးရင်လည်း ခိတ်မဆိုးပါဘူးလို့
ပေါတယ်မထင်နဲ့နော်

ချိုသက်ပိုင်

သူတပါး၏ဇာတ်လမ်းအား ကျနော်မရေးလိုပါ သို့သော် မော်တင်ခွန်း
ဘုရားပွဲတွင် တွေ့ကြုံခဲ့သော အတွေ့အကြုံဟူ၍ ဆိုထားသောကြောင့်
စိတ်ဝင်စားမိသလိုပို

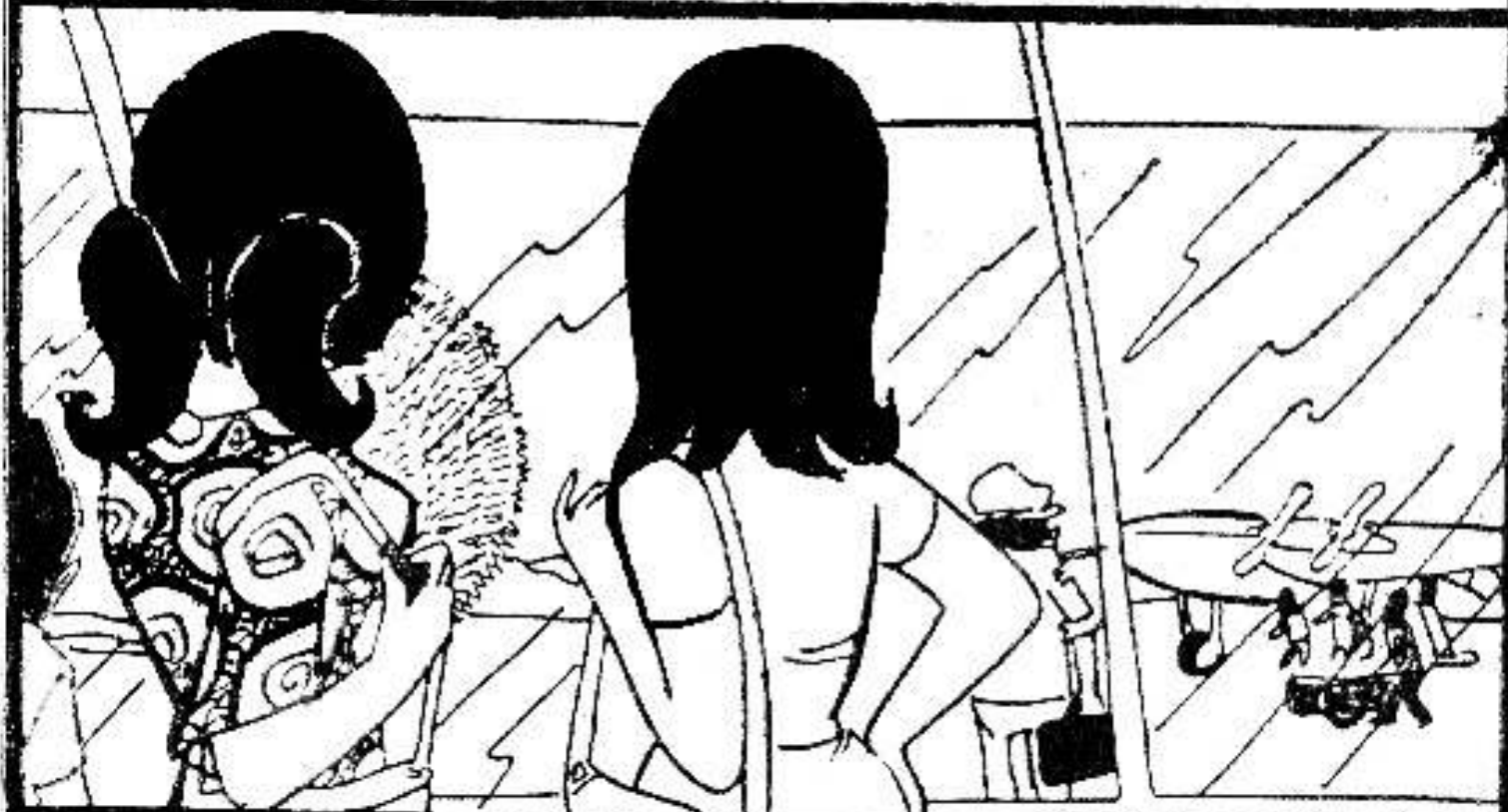
ပြီးတော့ ပရိသတ်၏ ခေတ
နာအား အပေးအနက်ထား
ရမည်ပင် မဟုတ်လော

ကျနော် သူ့ဇာတ်လမ်းကို
စိတ်ဝင်စားခွာ ဖတ်ရှုနေ
မိပါသတည်း..

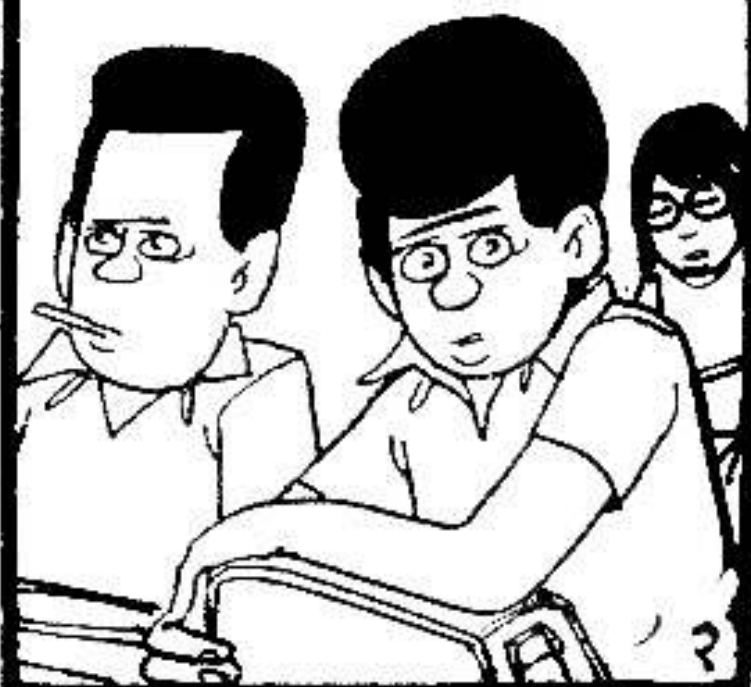
ကိုချောက်ပိုး
ကွင်းယဉ်တွင် ၄၀၀၀ ကြီး
ပုံနှိပ်ချုပ်ချုပ်မှ ၆၆၆၅ အမှတ်နံပါတ်
မလှလှ ဂေယာန် အား စီးရမ
မှန်း ဆဲဒေ မိကြာလှ
ပို၍ လှ ဂေယာန်ကြီး
ခရီးလှလှ

ကွင်းပြင်တွင် ပုဝင်းကြီးများပမာ ရပ်နေကြသော လေယာဉ်များကို
မှန်ချပ်များမှနေ၍ အမွန်နှင့် ပိုင်တို့က ကြည့်နေကြရင်း မည်သည့်
လေယာဉ်အား စီးရမည်ဟူ၍ မှန်းဆနေမိကြသည်။

ပိုင်သည် လေယာဉ်ကြီးများကိုကြည့်
နေရာမှ ခရီးသည်များ ဘက်သို့
ရုတ္တရက်ကြည့်လိုက်၏။

ပိုင်အား ဘယ်အချိန်ဘယ်ကာလမှ
ခိုက်ကြည့်နေသည်မသိသော
ခံရွှေမြင့်နှင့် မျက်လုံးချင်း ဆုံ
သွားမိတော့သည်။

ပိုင်ရော ခံရွှေမြင့်ပါ ပြိုင်တူ
မျက်စိလမ်းကြောင်းလွဲသွား
ခေရန် ပန်တည်းလိုက်ကြ၏။

ဒီပေမဲ့ ဒီပေမဲ့ပေါ့ သူကြည့်နေ
သေးသလားဟူသည့် ခူးခမ်းချင်
မိတ်က နှစ်ဦးခလုံး၌ ကိန်းအောင်း
နေမိသည်မို့

ဒုတိယအကြိမ်အကြည့်ချင်းဆုံမိကြပြန်သည် ထို့နောက် တတိယ
ခတုတ္ထ ထိုခဉ်က အမွန်က ပိုင်အား (အရေးထဲအရာပေါ်နေပြန်ပြီပိုင်ရယ်)
ပိုက်ရှက်သွားကာ (အိုက္ခာမွန်ကလဲ)

အမွန်က ထပ်၍ (ကြာရင် ပိုဆိုးလာလိမ့်မယ်ပိုင်ရဲ့) ပိုင်က အေးကလေးနှင့်
(ပိုဆိုးရင် ပိတ်တီးလိုက်မှာပေါ့ကွ) (နေကွာ ကိုယ်တော့မနေနိုင်တော့ဘူး)
အမွန်ထွက်သွား၏။

အမွန် အိမ်သာဆီပြေးမှန်း
သိတော့မှ ပိုင်ခမြော အမိပွယ်
ရှင်းသွားကာ ပြုံးနေမိသည်။
(ဟင်း ဟင်း ခိုက ခိုကို
အကွက်မိနေကြတယ်လို့
မင်းနောက်နေတယ်ထင်သွား
မိလို့ပါ အမွန်ရယ် ဟင်း ဟင်း)

ရှက်လက်စကိုအရှိန်မသတ်မီ
ပဲနှင့် ခံရွှေမြင့်ဘက်သို့လှည့်
ကြည့်လိုက်မိ၍ ခံရွှေမြင့်က

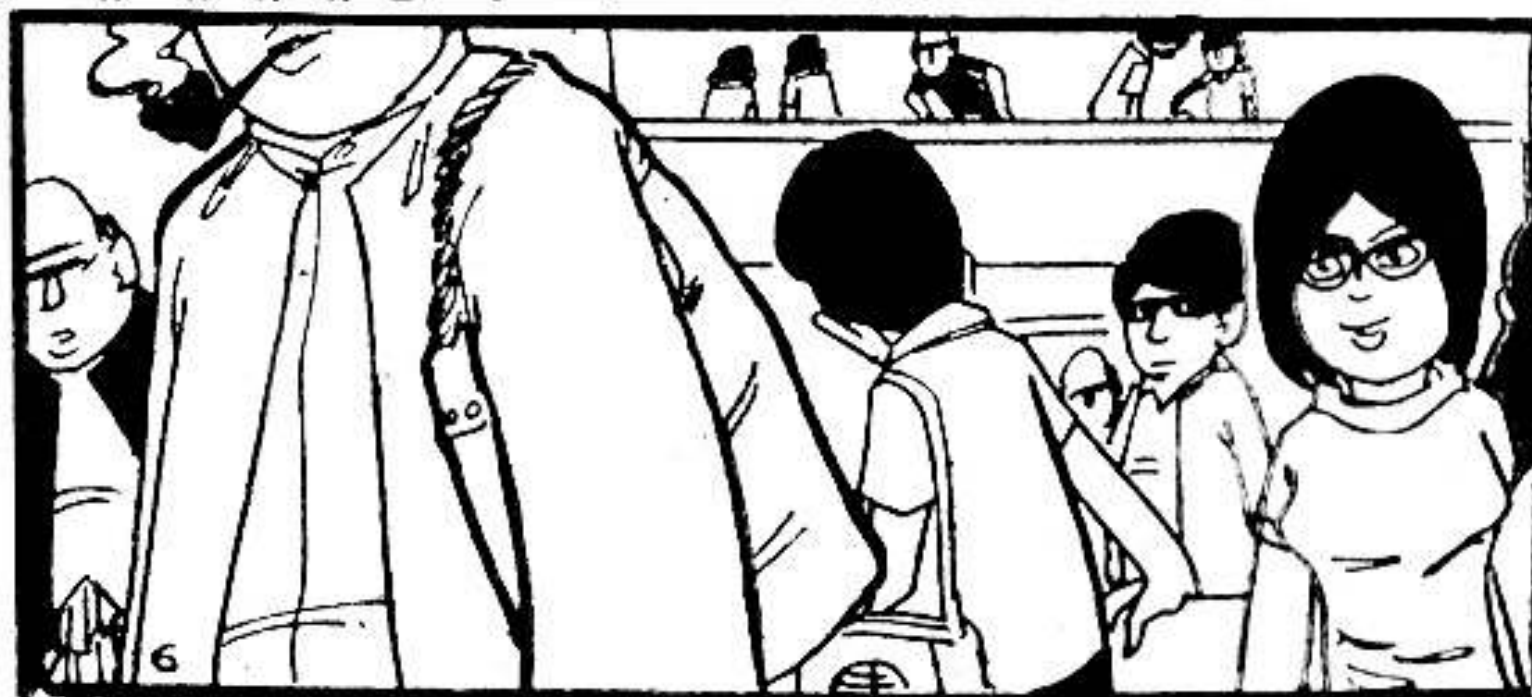
(အလိုဘယ်အမျိုးမျိုး
ရှိပြန်ပြန်တာလဲ) ငြိမ်းမောင်
ကို (နေခင်းပါ အဟဲဟဲ)

ပိုင်က သတိရသည်နှင့် မီးပွိုင့်
ပမာ နီရမ္မာ ဝါ၊ ဝါရမ္မာ မိမ်း
သည်သို့ပြုံးရမ္မာ တည်၊ တည်
ရမ္မာ ခုပြစ်လိုက်လေသတည်း။

ခံရွှေမြင့်က ငြိမ်းမောင်ကို ရှက်သွား၍ (အိုစောစောတုံးကတော့သူပဲ
ရီလားပြုံးလားနဲ့) (အေး အခုခုပြန်ပြီလေ ဒီတော့ မင်းက ပြုံးပြလိုက်
ပြုံးပြလိုက်) ခံရွှေမြင့်ရောင် ရမ်း၍ တကယ်ပြုံးပြလိုက်မိခဉ် ပုသိမ်သွား
မည့်ခရီးသည်များ လေယာဉ်ပေးတက်ရန် နှိုးဆော်သဖြင့် ခရီးသည်များ
လှုပ်လှုပ်ရှားရှားပြန်သွားကြလေတော့သည်။

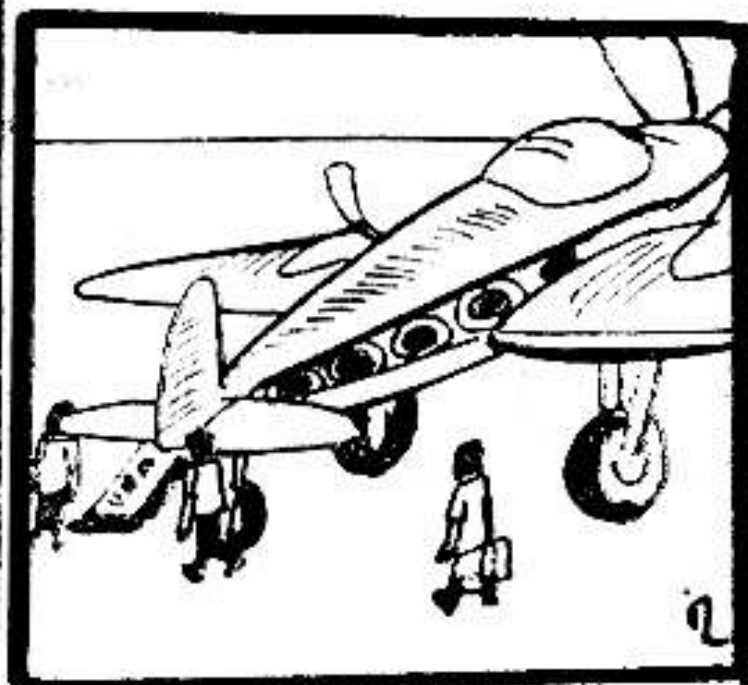

လေယာဉ်ပေါ်၌ ထိုင်ကြရာတွင် ခံရွှေမြင့်နှင့်တွဲမျှက်ပိုင်ကထိုင်ရပြီး
 ငြိမ်းမောင်နှင့် အမွန်တို့က ထိုင်ရသည်ထို့ကြောင့် ကိုချစ်ဆွေနှင့်
 ကိုအောင်ကြည်ကိုလှည့်၍ ခံရွှေမြင့်ကလက်မထောင်ပြလိုက်လေသည်
 - အမိပွားယုန်းလည်သော...

ပိုင်က မျက်စောင်းကလေး
 ထိုးပြစ်လိုက်သည် ခံရွှေမြင့်
 ပို၍ကျေနပ်မိလေသည်။

ငြိမ်းမောင်က အကဲပါသော
 ခံရွှေမြင့်ကို ကလိလို၍ ပိုင်
 ကို (ကျနော်နဲ့ နေရာလဲလေ)
 (အော် ကျေးဇူးပါပဲရှင်)

သူဘေးသို့ပြောင်းထိုင်သော
ငြိမ်းမောင်စကားမပြော သို့မဟုတ်
လျှက် ငြိမ်းမောင်က ပိုင်တို့
ကြားအောင် (အိုဘာလို့ငါ့ဆွဲလိမ်
ရတာလဲ ငါဟာ ငါနေရာချင်းလဲ
တုံ့ဥစ္စာကို) ချစ်ဆွေတို့သဘောကျ

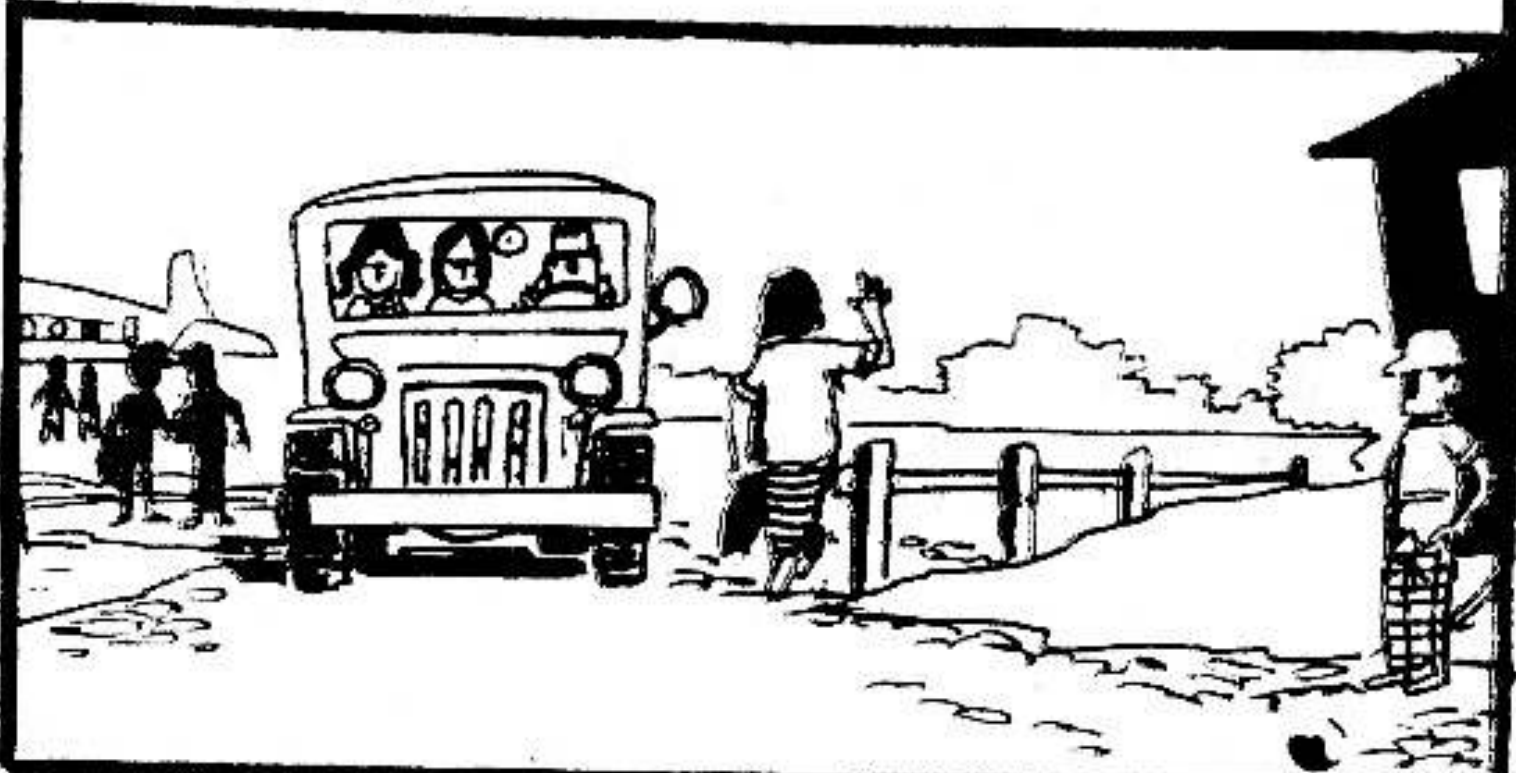
ရှာကြ၏။ ရင်ထဲမှာလဲဝမ်းသာနေမိ
ကြရှာသည်။ ခဏအကြာတွင်
လေယာဉ်သည် ကောင်းကင်ယံသို့
ပျံတက်ခဲ့လေပြီ

ပုသိမ်လေဆိပ်သို့မရောက် (ဒီအမျိုးသမီးနောက်ကိုလိုက်ကြည့်ချင်တယ်)
ခံရုံဖြင့် ဆန္ဒအား ကိုချစ်ဆွေနှင့် ကိုအောင်ကြည်တို့က (ဟေ့ဟေ့ ဓာရင်း
ရှုပ်မလာနဲ့ ဘုရားပူးလာတာကွ)

တကယ်တော့ ခံရွှေမြင့်လိုက်ကြည့်ရန် မဖြစ်နိုင်ပါချေ ပိုင်တို့အား
 ဂျစ်တစ်စီးက တင်ဆောင်သွားပေးပြီ (သွားပြီ) (ဟော ဟော လှည့်ကြည့်
 သွားတယ်) (သေပြန်လို့ဟာကဲ) (ရေခက်မကုန်သေးရင် ကြုံကြအုံးနို့
 ကွယ် ကြုံကြအုံးနို့)

ခံရွှေမြင့်တို့က နောက်မှပေး
 ယာဉ်ရုံးက ကားကြီးဖြင့် ခြံ
 ထဲသို့လိုက်ပါခဲ့ကြရ၏။

(ထမင်းစားပြီး သင်္ဘောဆင်း) ခံရွှေမြင့်
 က (ခြံထဲ မပတ်ကြတော့ဘူးလား
 အကိုတို့ရယ် ပုသိမ်ကသာယာပါတယ်)

